

Ackermann Ignácné

Ez a kép anyámról készült Munkácson, 1908-ban. Anyámék heten voltak testvérek. Anyám 1885-ben született. A zsidó neve Hinde volt, a hivatalos iratokban a Heléna szerepelt. Minden fiú héderben tanult, a lányokhoz házhoz jött a magántanár. Nem tudom, hol és hogyan ismerkedtek meg egymással a szüleim. 1908-ban vagy 1909-ben házasodtak össze. Természetesen zsidó esküvőjük volt. A részletekről nem meséltek nekem. Az esküvő után Munkácson laktak, anyám szüleinél. A házban a mi részünk három szobából és konyhából állt. Minden komfort nélkül éltünk. A víz egy víztartályban volt az udvaron, onnan hordtuk be vödörrel a főzéshez és egyéb célokra. A konyhában volt egy nagy tűzhely, azzal fűtöttük is a konyhát. A szobákban kisebb kályhák voltak. Fával fűtöttünk. Kert és veteményes a ház mellett nem volt, mindent a piacon vettünk meg. Anyám szerényen, de elegánsan öltözködött, mindig sötét ruhákban járt, és parókat viselt. A szüleim nem voltak szegények. Saját helyük volt a zsinagógában, megengedhették maguknak, hogy fizessenek érte. A zsinagógába rendszeresen jártak: anyám sábeszkor és a zsidó ünnepeken, apám naponta

kétszer, reggel és este. Az anyám természetesen háziasszony volt, mert sok volt a gyerek. Néha volt cseléd is, amikor sok munka volt a gyerekekkel. Egy ukrán parasztlány volt, aki szinte családtag volt nálunk, főleg a mosást, takarítást csinálta, és mindent előkészített anyámnak a főzéshez. De csak anyám főzött. Másokat nem engedhetett oda, mert akkor fennállt a veszély, hogy az étel nem lesz kóser. És mindig vigyáztak arra is, hogy a cseléd ne nyúljon a borhoz, mert az apám csak kóser bort árusított. Ha pedig egy gój hozzáér a borhoz, akkor az már nem kóser.